

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

PRAKTISK VECKOTIDNING
FÖR
KVINNAN OCH HEMMET.

Stockholm, Gröndags Böhr.-Aldel.

N:r 34 (140)

Fredagen den 22 augusti 1890.

3:dje årg.

Annonspris: 35 öre pr petitråd (10 stafvelser). För »Plattsökande» och »Lediga platser» 25 öre. Utländska annonser 70 öre pr petitråd.	Tidningen kostar endast 1 kr. för kvartalet, med Iduns- Mode- och Mönstertidning 1 kr. 65 öre; postarvödet inberäknadt.	Redaktör och utgifvare: FRITHIOF HELLBERG. Träffas å byrån kl. 10—11. Allm. Telef. 6147.	Utgifningstid: hvarje helgfri fredag. Lösnummerpris: 15 öre (vid kompletteringar).	Byrå: Drottninggatan 48, 1 tr. Prenumeration sker i landsorten å post- anstalterna, i Stockholm hos red., i boklådorna och tidningskontoren.

Emma Gurli Beronius.

Att Idun gärna för sin stora läsekrets framställer bilden af en ädel kvinna, vet jag mycket väl; men det är mig nogsamt bekant, att den vill hafva sina bilder tydligt och väl utförda, hvarför det är med tvekan den öfvade pennan vågar försöket att teckna en sådan.

Det var ej på ett ögonblick, utan på några oförgätliga sådana, som bilden togs och med tydliga drag inpräglades i minnet, och det är endast i minnet, som hon numera kan skådas, sådan hon var, besjälad af ädel ifver för mänsklighetens såväl som sina närmastes väl, ty döden har dragit sitt ogenomträngliga täckelse öfver bilden.

En främling stod jag där i skolsalen, och den ena obekanta personen efter den andra trädde in. Å dragande kall — och hjärtats maning — skulle jag inför dessa redogöra för de grundprinciper, efter hvilka undervisningen i kvinlig slöjd i folkskolorna borde ordnas. På andra ställen ofta missförstådd i saken, stod jag beredd och slagfärdig att möta invändningar, anmärkningar och motstånd, öppet eller smygande. Jag hade ej tanke

för den sköna, strålande sommardagen eller rosorna, som leende tittade in genom fönstret. Men, se där, ett par kära bekanta anleten! Och se! Nej, jag hade ej sett henne förr. Hon kom emot mig, varm och glad, med ett par mörka, strålande ögon och helsans rosor på kinderna och presenterades sig.

»Denna sak intresserar mig så ofantligt,» sade hon. »Vi få talas vid sedan.»

Och »sedan»? Jo, då kom hon, hjärtligt tryckande min hand, och sade:

»Nu hör jag, att ni är upptagen af bjudningar för dagen; men jag vore tacksam, om ni ville skänka mig *aftonen* och tillbringa natten hos oss. Edra effekter låter jag hema från hotellet.»

På *aftonen* sutto vi på balkongen, som skildes från den nu spegelklara Mälaren endast af en den täckaste lilla trädgårdstäppa. Högstammiga krusbärs- och vinbärsbuskar dignade under bördan af lofvande frukt, och där funnos framför allt rosor, rosor i mängd och af utsökt skönhet.

»Jo, ser ni,» sade hon, »min plan är att till hösten öppna en skola, där fattiga flickor, som slutat folkskolan, men ej fått

Stort är blott det, som vet sig själft försaka;
Blott den, som gifver allt, får allt tillbaka.

Z. JOPELIUS.

tillräcklig kunskap i handaslöjd, skulle få lära sådan m. m. Jag ville, att denna undervisning skulle göras så intressant, att de, af blott kärlek till skolan och arbetet gärna ville komma och få undervisning på sådan tid, som de, utan att åsidosätta viktigare värf i hemmen, kunde uppföra. I vintras lyckades jag få in en liten grundpenning till saken på det sätt, att jag anordnade en utställning af japanesiska konst-saker, hvilka min son hemförde.

»Själft skall jag offra så mycken tid jag kan åt saken, men till egentlig lärarinna har jag en annan person på förslag. Min första uppgift är ju att vara min mans hjälp. Han är sjuklig och för öfrigt den äldste och bästa människa som finnes, så att jag gärna för honom vill göra allt. Men efter jag är stark och frisk, vill jag ock göra något för andra, då han dessutom önskar det. Som jag nu tror på uppfostrans stora betydelse för mänskligheten, vill jag gärna försöka draga mitt strå till stacken.

»Men se, där synes båten med min man och gossarne! Jag måste se till kvällsvarden. Ni må tro, att jag sköter vårt lilla hushåll i det närmaste själf och endast håller på att uppfostra en tjänarinna då och då.»

Huru ytterst mönstergillt detta älskliga hem sköttes, hade jag rikt tillfälle att iakttaga.

»God natt, käraste vän! Gif er god ro i morgon bittida, ty vi intaga vår frukost först klockan nio,» sade hon, då vårt lilla glada sällskap vid half-tio-tiden på aftonen bröt upp.

Redan klockan sex morgonen därpå hördes dock den omtänksamma husmodern tyst och försiktigt gå omkring och ordna i kök och visthus. Solen kastade en bred ljusflod öfver Mälaren, öfver täppan och genom balkongdörrarna in i salen, där frukostbordet stod dukadt, då jag trädde ut. Vårdinnan kom emot mig, glad, nätt och prydlig i sin enkla dräkt. En känsla af glad tacksamhet öfver att det dock finnes goda hem och goda husmödrar kom öfver mig.

Efter frukosten fick jag bese den japanesiska samlingen, hon förut talat om, och den förtjänade i sanning sitt eget kapitel.

Hvilken hjärt kontrast mellan dessa underbara broderier i silke och guld, dessa dukar, mandarindräkter o. d., där ämnen, sådana som spegelglas och skalbaggsryggar, ingingo i broderierna, men där fällar och sömmar voro ytterst groft ihopkomna, och vår egen enkla kvinnoslöjd, på hvilken jag medförde prof! I den senare, utan prydnader och broderier, var hvarje söm, hvarje rynka, ja, hvarje stygn korrekt och vackert utfördt af små skolflickor.

Nu skulle, enligt hennes vackra tanke, den främmande grannlåten bidra till, att våra svenska flickor finge lära sig att väl utföra det nödvändiga, innan de öfverginge till prydnadsarbeten, därför hade hon exponerat dessa artiklar, som hade Japan till fosterland.

Sedan vi kommit öfverens om anskaffandet af en liten skolväfstol för hennes skola, skildes vi under ömsesidiga välönskningar. Vid ångbåtens afgång kom hon ned till bryggan och fäste på mitt bröst två de skönaste rosor, en mörkröd och en hvit med fina, skära kanter på bladen.

»Farväl!» sade hon, »jag står ej kvar och viftar»; och så aflägsnade hon sig.

Rosorna förvarade jag omsorgsfullt och ännu efter fem dagar stodo de framför mig på skrif-

bordet i mitt hem, där jag satt mig ned, i tanke att skriva ett tacksamhetsbref till henne för den vänlighet hon visat mig.

Posten kom i detsamma, och i ett af mina bref stod ett P. S.:

»Fru B. har fått ett slaganfall.»

På min ängsliga förfrågan löd svaret: »Ut-gången oviss.»

Inom kort stod på de dagliga tidningarnas första sida inom sin svarta ram annonsen, som tillkännagaf, att fru Emma Gurli Beronius af-lidit i Strängnäs på Emmadagen 1890. Och de meddelanden, de i öfrigt lemnade angående den afidnas lifsgärning, sammanstämde alla i att känneteckna henne som en maka och moder som få, en sådan, hvilkens stilla inflytande i de närmastes krets bär en så intensiv kraft af ädelt föredöme inom sig, att det sträcker sina verkningar till oberäkneliga vidder där-utom, såsom kring den fallande droppen den ena ringen vidgar sig ur den andra öfver in-sjöns yta. Varmt och verksamt intresserad för upplysning i alla former, välgörande i, efter hennes förhållanden, storartad måtto, förenings-bandet i en talrik familj, hvilken hon genom sin ädla personlighets enande kraft genom tvänne giften så att säga knöt till ett — var fru Be-ronius en kvinna sådan vi må tillönska vårt fosterland allt flere och flere.

Emma Beronius, född Nordblad, var vid sin död något öfver 56 1/2 år gammal och sörjes närmast af den efterlevande maken, f. d. kas-sören doktor Otto Beronius, den allbekante i Wennerbergs mäterliga sångeykel odödliggjorde »Glutten», samt en ung son.

I ett föregående gifte var hon förenad med öfverjägmästaren C. O. Bildt, som afled 1863 och efterlemnade tre söner, den äldste, gross-handl. Gillis Bildt, bekant för sina resor i Ost-indien och Kina på uppdrag af Svenska export-föreningen. Den andre sonen i ordningen, civil-ingenjören Edvard Bildt, är bosatt i Göteborg.

Max.

Grodan.

(En rimmad legend.)

Det var en underlig dröm jag hade,
när uti skogen en juninatt
mitt trötta hufvud till ro jag lade
att drömma hufvud om min hjärteskatt.
Ja, säkert är, att det fanns däri
en liten smula af hexeri.

Jag drömde, att efter många öden
och milslång vandring på stenig mark
jag varnade uti aftonglöden
ett marmorslott i en präktig park.
Fontäner plaskade svalt och skönt
ur rosenhäckar och lummit grönt.

»Stig på!» de viskade, när sitt vatten
de sände ned uti silfverstänk,
»stig bara på, här finns rum för natten
och fyllda visthus och vin i skänk.
Och vill du smeka ett fagert skinn —
stig dristigt på; hon är din — ja, din!»

Besitta, bjudningen hette duga,
ty tom var ränslan och kassan lüns.
Och jag steg på, utan ens att buga,
men ingen mötte vid parkens gröns.
Och ingen såg jag, när fram jag nätt
till okänt, strålande marmorslott.

»Hallå!» jag ropade inåt hallen,
och ekot svarade doft hallä.
»Hallå!» jag ropade uppåt vallen —
ej ekot ens iddes svara då.
Ej hjälpte rop eller bister min:
min mage skrek efter mat och vin.

Er, djupa källrar, jag aldrig glömmar:
i mörkret skymtade fat vid fat;
i silfverkannor jag vinet tömmer —
Hochheimer, Chambertin och Muscat.
Af andeväsen då slottet fylles,
och allting blixtrar, och allt förgylles.

I riddarsalen står bordet dukadt
och dignar under sitt öfverflöd,
och silfret glänser som aldrig brukadt,
och vinet brinner med dunkel glöd —
och säkert är, att det fanns däri
en liten smula af hexeri!

För vindeltrappan nu upp jag famlar,
där tung är luften af ambradoft;
när mina tankar med våld jag samlar,
hos jungfrun står jag i höganloft.
En jungfru — nej, det en goda är,
som hvilar ju på sin kudde där.

En goda, ja! — I går afton senast
vi möttes båda vid dikesrand,
då var du goda och det allenast,
när kall du låg i min varma hand.
Men här du spelar prinsessa ju —
är jag förtrollad eller är du?

Då stiger sakta ur väggar och golf,
när klockan spökliskt dånar sitt tolf
öfver sofvande park och speglande vik,
en smältande, smekande hufv musik.
Och oemotståndligt min kraft är fången
af midnattsklockan och hezesängen;
jag kysser godans spräckliga skinn
och viskar: min är du, min — ja, min!
Hexeri eller verklighet —
hvilket ej rätt jag vet!

I mina armar håller jag en kvinna,
bedårande till form, till hy, till hår.
Jag kysser rosor, och jag andas vär.
när emot hennes mina läppar brinna.
Tag alla världens fröjder och dem gjut
i gyllene pokal, och drick den ut —
den töm uti ett enda drag —
du njöte tiondelen ej som jag!
I dessa ögons djup jag drunkna vill
och hviska skälfvande: dig hör jag till,
du, mina drömmars okända gudinna —
du som från goda i ett nu blef kvinna...

Och lutan hon tar i sin hvita hand
och binder min tanke i toners band:

Vill skönhet du fånga och njutning få —
var modig då!

Vill lyckan du vinna, så våga ett språng —
den nås en gång!

Vill vishet du lära, vill stark du stå —
försaka då!

Morgonsolen in i skogen strömmar
och förjagar nattens alla drömmar.
Men i gräset, där jag legat har,
liten goda ännu glömt sig kvar.
I de gyllne ögon ser jag in —
så, farräl då, sängkamraten min!

Daniel Fallström.

Stenografiens betydelse för damerna.

Bref till Iduns läsarinna.

Kära syster!

Vet du, hvar jag var här om dagen? Jo, en bekant förde mig af en händelse upp på den arendsk-stenografiska utställningen i Stockholm och bjöd mig att öfvervara Svenska stenografförbundets möte. Där såg och hörde jag åtskilligt, som jag tänkte skulle intressera dig. Jag såg t. ex. vid utställningen stenografiska stilprof ur en folkskola på landet från barn mellan 10—14 år, och bland dem flere från flickor, och jag hörde då, att dessa redan i skolan vunnit mycken tid genom sin stenografiska färdighet. Så såg jag också, huru en *husmoder*, som lärt sig Arends' stenografi vid 40 års ålder, utställt bevis på den nytta, hon däraf haft i hemmet: anteckningar för kök och hushåll, som hon eljes aldrig hunnit göra, anteckningar också för hennes makes räkning, som skänkt honom mycken lättnad i arbetet. — Men hvad jag hörde af stenograferna var ännu märkvärdigare. Jag hörde dem alla af egen erfarenhet uttala såsom sin orubbliga öfvertygelse, att *stenografien är en skrift, som bör läras af alla, som skriva*, emedan den för alla inbesparar tre fjärdedelar af den tid, de eljes använda under skriftliga arbeten; jag hörde en *ung kvinna* med entusiasm under stormande bifall prisa den arends'ska stenografiens ofantliga företräden framför vanlig skrift, och jag hörde en *tiödrig flicka* läsa stenografisk litteratur lika flytande, som jag själf läser vanlig skrift; hon började lära sig konsten i februari och har sålunda hållit på i sex månader, och jag minnes mycket väl, att när du, kära syster, hållit på att läsa innantill i sex år, så läste du icke vanlig skrift mera flytande.

Efter ett par dagar träffade jag några stenografer och frågade dem, om de trodde, att äfven du borde lära dig stenografi, och jag skall nu försöka meddela dig något, af hvad de svarade.

*

Hvad du för närvarande har för dig, det vet jag verkligen icke. När jag senast var hemma, brukade du stundom komma och fråga mig: »Hvad skall jag göra?» Jag kan ju icke veta, om du är lika ledig nu; men är du det, så säg mig, om du tror, att det jämt så skall förblifva. Litar du kanske på egen förmögenhet, eller litar du på förmögenhet och arbetskraft hos honom, hvars hem du hoppas en gång skall blifva ditt eget? Sägg mig då: hvilka garantier har du, att icke detta genom sjukdom eller olyckor skall ryckas ifrån dig, hvilka garantier, att icke då du eller han skall kunna behöfva ditt arbete? Åh nej, jag vet, att du inser, att sådana garantier icke finnas, jag vet, att du känner, att det *kan* komma dagar, då du skulle vilja gifva mycket för att kunna köpa igen den tid, som du nu kanske har till öfverlopps. Sätt den därför nu in på banken: *lär dig nu stenografi*, och hvar gång du i framtiden har något att skriva, *skall du kunna taga ut ett kapital inbesparad tid*.

För öfrigt, skulle du icke redan nu vilja spara in en god del tid, som du använder på att skriva. Brukar du icke då och då, ur hvad du läser, prosa eller poesi, *skriva af*, hvad som slår an på dig? Och säg mig: Brukar du icke hvar gång du håller på med detta ofta ha skäl att klaga: »Ack, om det dock icke toge så förskräckligt lång tid att skriva af en sak!...»

Eller kanske du skrifer *dagbok*? Då har du säkert märkt, huru lätt tankarne ila från dig, innan du hunnit fästa dem på papperet. Och har du icke märkt det då, så har du säkert märkt den vanliga skriftens långdragenhet vid all din *korrespondens*. Tror du icke, att jag vet, huru ofta du börjar dina bref: »Jag skulle för länge se'n ha svarat på ditt kära bref — och jag skulle ha så förskräckligt mycket att skriva till dig om — men jag har icke haft tid,» — och slutar dem: »Förlåt slarfvat, men jag har haft så förfärligt brådt om!» Sägg, skulle det icke vara bra att kunna skriva *fyra* lika långa bref på en timme, som du hittills använt för att skriva *ett*, eller ock att kunna skriva detta ena fyra gånger så utförligt, utan att därtill behöfva använda mera tid än nu?

Du kanske vill säga mig, att detta ej låter sig göra, därför att dina korrespondenter icke kunna läsa stenografi. Därför svarar jag först, att du icke blott för brefskrifningens skull bör lära dig konsten, och vidare, att dina vänner kunna lära sig den lika väl som du. Vilja de blott lära sig läsa, kan det gå på några dagar. Jag känner en ung flicka, som förmådde sina flitigaste korrespondenter därtill, emedan det endast därigenom blef henne möjligt att trots sin strängt upptagna tid hålla korrespondensen uppe; och på liknande sätt skulle nog ditt exempel kunna verka.

Minnes du din sista resa, syster? Sägg, brukar du icke stundom taga fram dina *reseanteckningar* och låta dem erinra dig om det myckna nya och intressanta, som du under resan upplefde? Men finner du dem icke ofta bra torftiga; märker du ej, att mycket aldrig hann antecknas, som du dock borde ha skrivit upp, och som därför nu så småningom faller dig ur minnet? Hvarför voro de ej fyra gånger så innehållsrika? Jo, du måste dragas med den vanliga skriften, när du skref dem.

När jag härom dagen mötte dig, då du kom *ifrån kyrkan*, minnes jag mycket väl, huru du sade: »Hvad jag gärna skulle vilja hafva den där predikan i behåll!» — icke så mycket kanske för din egen del... du sade ju mig, att du aldrig skulle kunna glömma den, men för att det fanns så många annan, som så gärna skulle ha velat läsa den. Jag hade då intet svar att ge dig; nu säger jag: »Lär dig stenografi, och den dagen skall komma, då din penna kan fånga hvarje uttaladt ord i flykten!»

*

Men låt oss också tänka på din framtid! Den kan komma emot dig på två skilda vägar: antingen ger den dig ett eget hem, eller också ställes du ute i det praktiska lifvet. Nog vet jag, att du helst ville välja den första vägen, ty därtill är du dock skapad, men jag vet också, att valet ej står i din egen hand. Du kan en dag, kära syster, stå utan allt stöd, utan alla anförvandter, och blott ha ditt eget arbete att lita till. Då skall du nog lära känna *tidens* — och därmed *stenografiens* värde, hvart du än vänder dig.

Skall du kanske i framtiden befinna dig i något *affärsföretag*, på ett *kontor* eller i ett *ämbetsverk*? Då vet du, att du mycket ofta skall stå med pennan i hand, och är du stenograf, skall du därvid spara in mycket både tid och krafter. Och kan du säga den, i hvars affär du söker anställning, att han kan använda dig såsom stenografkunnig handsekreterare, så skall du helt visst ha långt större utsikt till en god plats än eljes. Ty din principal skall då mycket snart lära sig inse nyttan af att

diktera sina viktigaste skrivelser för dig för att själf slippa tidsödande skrifsysslor, men dock kunna förena nödig öfverblick öfver det hela med kändedom om detaljerna.

Eller du kommer kanske att söka din utkomst på den *litterära produktionens* område, vare sig genom eget skriftställer eller såsom biträde åt andra. Vill du själf *författa*, skall du ej blott genom stenografisk färdighet vinna mycken tid, utan skall äfven kunna besanna riktigheten af yttrandet, »att stenografiens användning såsom gifven följd medför *ett stärkande af tankens energi*, emedan den förmår gripa tanken, då den uppstår, och med densamma nästan hålla jämna steg.» Genom stenografisk färdighet skall du, såsom talrika exempel — äfven från vårt land — utvisa, såsom *handsekreterare* kunna träda till andre *författares hjälp* och göra dem mycken tjänst. Och vill du syssla med *öfversättning*, så skall jag — till ditt föredöme — berättat, hvad gagn en ung svensk kvinna på detta område förstått att förskaffa sig af sin stenografiska färdighet. Hon var anställd såsom öfversättarinna för en tidning; för typografernas skull måste hon för sina manuskript använda den vanliga skriften och hade därigenom intill 9 à 10 timmars strängt arbete dagligen. Men då fann hon på den lyckliga idéen att lära typograferna stenografi och kunde hädaneftir använda stenografiska manuskript. Och på detta sätt inbesparade hon dagligen, enligt egen uppgift, *ej mindre än 6 à 7 timmar* och fick därigenom äfven tillfälle till annat arbete — i detta fall meddelande af stenografisk undervisning åt andra. —

Såsom *läroarinna* brukar du ju ofta söka din sysselsättning. Såsom *läroarinna i stenografi* finnas rika tillfällen för dig att verka; men jag tänkte nu särskildt på din ställning i *de vanliga skolornas tjänst*. Ack, jag har sett, huru det gått många kvinnor på det området. Jag har sett deras arbete *före* lektionerna: de togo sitt kall på allvar och förberedde sig därför noga, på hvad de skulle lära ut, och jag såg dem så, studerande med pennan i hand, forskande efter, hvad som rörde deras ämne, och samlande, hvad de trodde sig behöfva. Mycket såg jag dem därvid gå förbi på grund af bristande tid: förberedelserna togo ju ändock timme efter timme. *Under* lektionerna såg jag dem sedan vilja annotera, hvad som förekom, men ofta ej hinna med det; och *efter* dem såg jag dem vända hem, ej till hvila, men till korrigering af digra temaböcker. Jag såg dem förse bok efter bok med rättelser och för den kommande lektionen anteckna de viktigaste felen; och jag såg dem under hela sitt arbete kämpa med tiden, som ville gå ifrån dem, och med sina egna krafter, som ej ville räcka till. Och mycket ofta såg jag dem öfveranstängda duka under i kampen.

Så får det icke gå dig, kära syster; du skall lära dig stenografi och på det viset förkorta dina skriftliga arbeten till en fjärdedel af den tid, de nu taga, och skall på den besparade tiden genom hvila hemta nya krafter!

*

Men nog älskar jag dock mest att för framtiden tänka mig dig, min syster, såsom *medelpunkten i ett eget hem*. Där vill jag se dig såsom ett mönster för husmödrar; och vill du blifva det, så vet jag, att du litet emellan går till ditt skrifbord, än för att anteckna det eller det i hushållsboken, än för att skriva af den eller den beskrifningen, än för att skriftligen byta rön med någon vän eller för att

teckna dig både ett och annat till minnes — ty ordet »glömma» vill du ju bannlysa ur ditt hem. Säg, skulle det ej vara bra, om du åt dina barn kunde spara in tre fjärdedelar af den tid, du därvid använder? Du vet ju, huru barnen gång på gång glänta på dörren och ropa sitt: »Mamma! Kommer då mamma aldrig?»

Men det är ej blott *din* dörr, som på detta sätt förr skulle kunna öppnas för hemmet, om du vore stenograf; ty hur är det med din makes? Huru mycket skrifarbete har icke han, än för det ena, än för det andra! Tänk, om du skulle kunna hjälpa honom, om du kunde verkställa en afskrift, som han eljes får göra själf, eller om du kunde låta honom diktera ett bref för dig! Jag vet svenska kvinnor, som på detta sätt gifvit sina makar mycket bistånd.

Och till sist äfven ett ord om *dina* barn och om deras skolarbete! Huru ofta ser du ej dem sitta med sina ordböcker, översättningar, uppsatser, anteckningar o. s. v., nedböjda öfver skrifbordet. Brösten är hoptryckt, så att lungorna ej kunna göra den tjänst de borde; pennan jagas med onaturlig fart öfver papperet! Du ser, huru det anstränger dem, huru deras handstil förderivas, och huru deras ögon, som nästan alltid hållas för nära papperet, mattas och synförmågan försvagas. Då vet jag, att du skulle vilja gifva mycket för att kunna draga in på dessa tunga timmar och få rycka ut dem från bok och penna, ut i naturen till fria lekar eller ut i hemmet till praktiska göromål. Jag vet ju, att du vill fostra friska och starka barn åt vårt fädernesland; hvad hade du och de icke vunnit, om t. ex. krian kunat skrivas in på en kvart i stället för på en timme och de öfriga tre kvarterna varit fria! *Så låt dem då lära sig stenografi, moder, och kräf af samhället såsom en dess plikt, att det skaffar dig tillfällan därtill!*

*

Om du skall resa någonstades, så brukar du ju, där sådant är möjligt, fara på järnväg eller ångbåt och icke gå eller ro. Om du har sömnadsarbete för dig, brukar du ju använda symaskinen, där ej alldeles särskilda förhållanden tvinga dig att sy för hand. I din framtid skall helt visst ej en dag förgå utan skrifarbete; hvarför skulle du därtill använda den långsamma, vanliga skriften och icke *kortskrift*? Så fråga många af dina systrar, som lärt sig och dagligen använda Arends' stenografi, genom *»din tillgifne bror»*.

P. S.

Ännu en sak! Du vet, att man icke skall uppskjuta till morgondagen, hvad man kan göra i dag, och allraminst bör du göra det nu, då du tänker lära dig stenografi. Ty hvar dag som går, hvarje rad du skrifer med vanlig skrift är en förlust af tid och krafter. Icke som skulle du med ens kunna skriva stenografi obehindradt; men börjar du i dag, så skall du kanske redan inom en månad kunna börja taga ut af det inbesparade tidskapitalet; börjar du åter först i morgon, kommer besparingen åtminstone en dag senare. Och du har då gjort en förlust, som aldrig kan ersättas, ty den tid, som går ifrån dig, kommer mer ej åter.

D. S.

Råd och upplysningar rörande stenografiska frågor (läroböcker, plan för själfstudium, o. s. v.), kunna erhållas från Svenska stenografförbundet, Upsala, Arends' Institutet, Drottninggatan 48, Stockholm, samt från fröken J. Westerlind, ledarinna af damernas stenografiska korrespondensförening, Karduanmakargatan 8 B, Stockholm.

Iduns skollofskoloni.

Hemkomsten.

Ja, nu är den vackra sagan slut — för denna gången. Snabba som en ljuf dröm ha de svunnit undan, de två sommarmånaderna af lek och sorgfritt landlif, och edra unga kolonister, kära läsarinna, ha väntat åter till sina fattiga hem i staden, till lexorna och skolans bänkar. Helt visst komma dock sommarens soliga minnen att länge sprida ett återskimmer öfver arbete och hvardagslif.

Redan den 15 i denna månad började terminen i hufvudstadens folkskolor, men Iduns kolonister fingo särskildt tillstånd att dröja öfver de två första dagarna, då ej tidigare någon lämplig ångbåtslägenhet gafs. Den 17 dennes om morgonen anträdde hemfärden med »Väddö kanal», samma båt som ombesörjde utflyttningen.

Denna gång fingo barnen tillfälle att i rikt mått vid klart dagsljus taga igen, hvad de vid den nattliga utfärden förlorade af vägens sällsynt härliga natur.

En hård blåst försenade emellertid ångarens ankomst till hufvudstaden med en del timmar, så att den nere vid Blasieholmskajen talrikt församlade mängden af ifrigt väntande föräldrar, syskon och anförvanter först mellan kl. 1 och 2 på natten skönjde Väddö kanals röda lanternorna glimma öfver det mörka vattnet.

Hvilket mottagande! Hvilka ifriga viftningar, förr än båten ändtligen hann land, bärande välkomsthelsing långt innan ord kunde bytas. Och så — när de ändtligen voro framme, en och en omringades de i glada grupper af de sina, som skulle trycka de små kära händerna efter så lång skilsmessa, som riktigt skulle syna, hur solbränd och rödkindad »mammans flicka» blifvit, hur knubbig och stark »pappas gosse» af den helsosamma, lifgifvande skärgårdsluften.

Ett vemodigt moment fanns det i denna glada hemkomstscen — barnens afsked från de vänliga koloniföreständarinnorna, som med sin kärleksfulla omsorg redt sig en rymlig plats i alla dessa unga hjärtan. Denna sista handtryckning — den var dock afskedet från den vackra sommarträffen, och för ett ögonblick gled det som en lätt skugga öfver ljusa ögon. För ett ögonblick — så åter med glädjerop till moders armarne att föras till det fattiga och dock *öfver allt annat kära hemmet!*

Som ett litet minne erhöll hvart och ett af barnen en plansch med vy af Boda, som Red. låtit utföra. Dessutom hade vår anonsör, den välkända chokoladfirman Suchard, genom sin hufvudagent härstädes, konsul Rhodin, haft godheten till kolonien skänka profver på sitt utmärkte fabrikat, som vid hemkomsten utdelats till de små kolonisterna, då det anlände för sent att hinna sändas till Boda.

En slutredovisning för de insamlade och använda medlen skola vi i Idun aflägga, så fort alla räkningar hunnit inkomna och räakenskaperna afslutas.

Kvinnan ser djupt; mannen ser långt. Mannens hjärta är världen; kvinnans värld är hjärtat.

C. Grabbe.

»Oskyldigt prat».

Skiss ur hvardagslifvet

af F. von Bülow.

»Om du händelsevis möter härads höfdingens fru,» sade slottskommendantens unga hustru till sin man, »så påminn henne om receptet, som hon lofvat mig.»

Han hade redan glömt uppdraget, då han på långt håll fick se den omtalade damens smärta gestalt, just som hon korsade den lilla stadens torg.

Ungdomlig och lätt i sina rörelser som han var, sprang han efter henne för att uträtta sitt uppdrag.

Utanför postkontoret stod just läkaren med sin vän, den »kvice» apotekaren.

»Ser man på bara, hur herr slottskommendanten löper efter vår härads höfdings fru,» sade apotekaren. »Det kan man kalla att ha brådtom.»

»Jo, jo,» menade läkaren intresserad, »den gode S. tycks äfven förstå sig på det sköna.»

Några dagar senare mötte anföraren för stadens sångförening samma dam i dörren till apoteket.

»För t—n,» sade direktören, som kom för att hemta ett medel mot förslappning i strup- hufvudmuskulerna, »jag tror minsann härads höfdingens fru blir vackrare dag för dag.»

»Andra tyckas också finna det,» anmärkte apotekaren skrattande; »t. ex. vår slottskommendant.»

»Slottskommendanten? Hvad säger ni?»

»Nå, än sedan?» menade apotekaren, som inte kände sig litet road af den sedligt upprörde mannens min.

Kort därpå beklagade sig slottskommendanten öfver en medlem af sångföreningen, som på gatan ropat en grofkornig anmärkning efter hans hustru. Händelsen diskuterades vid en af föreningens sammankomster.

»Det är inte mycket värdt han sätter sig på sina höga hästar,» anmärkte direktören. »Den, som själf tar sig friheter, borde blunda för andras.»

»Hur så, hur så?» frågade ett dussin föreningsmedlemmar med en mun.

»Hur! Jag menar bara, att han ju skall vara galen i härads höfdingens fru.»

»Se bara,» sade några dagar därefter en medlem af sångföreningen till en sin vän, »se bara på den där damen i grått, det är just hon det.»

Med kännaremin tog vännen den utpekade damen i betraktande. »Hon ser också ut, så att hon kan förmå en till hvilka galenskaperna som helst,» sade han.

Några veckor senare sammanträffade läkaren vid järnvägsstationen med en genomresande vän, en löjtnant, som låg i garnison icke långt från staden.

Med samma tåg återkommo af en slump på samma gång slottskommendanten och härads höfdingens fru från en utflykt till den närbelägna storstaden.

»Där är ju länge S. vid andra gardet» sade löjtnanten från kupéfönstret.

»Ja, visst. Han är nu bosatt här som slottskommendant.»

»Ett riktigt piffigt utseende på hans fru. Skulle ej ha tilltrott den kalkborgerliga människan så god smak.»

»Ni menar damen han talar med? Det är bara hans flamma.»

Löjtnanten tryckte fast monokeln i ögon-

vrån. »Inte illa på min ära. Hvem är hon då?»

»Vår häradshöfdings fru. Men nog tycker jag han kunde låta bli att göra sin kurtis så offentligt. Han är ett högfärdigt stycke. Alltjämt *noli me tangere*. Ja, ja. Den som lefver får se.»

Hemkommen till sin garnison, måste löjtnanten berätta något nytt.

»Nå, hvad nytt utifrån, kamrat?»

»Famos skandal i H. Öppen liaison mellan slottskommandanten, länge S. vid gardet, och häradshöfdings fru. En förbåldt söt hexa, den lilla frun. Har på ett hår när själf förgapat mig.»

Dagen därpå sade ryttmästaren till sin bättre hälft: »Det gör mig verkligen ondt om din väninna Ebba, som tagit länge S. Karlen har ett förhållande, om hvilket redan sparvarne på taken börja tala.»

»O, de karlarnel!» utropade ryttmästarinnan med fasa.

»Du känner ej det där släktet af samvetslösa koketter,» sade ryttmästaren till urskuldande af sitt kön, »en sådan varelse kan af den lugnaste karl göra en narr. Men illa gjordt är det i alla fall af S.»

* * *

En dag trädde fru Ebba von S., blek som ett lik, in i sin mans rum.

»För Guds skull, barn! Hvad har händt?»

Tigande, med de blodlösa läpparne fast sammanpressade, räckte hon honom ett tillskrynkladt bref.

Han läste det och trodde ej sina ögon.

Det var ett bref från hans älskvarða och alls ej excentriska svärmor, som förmanade sin dotter att ej af falsk hederskänsla för sin trolöse mans skull utsätta sig för människors hån, utan i stället komma hem till modern, tills skilsmessa åstadkommits. Slottskommandantens förhållande till häradshöfdings vackra fru vore en visa i hela staden, o. s. v.

»Det är det vanvettigaste, det nedrigaste förtal, som onda tungor någonsin uppfunnit!» framgnisslade hennes man mellan tänderna.

Han misstog sig. De rörliga tungorna hade ej varit »onda». Det hade endast varit »oskyldigt prat».

»Hela världen säger det.» Så öfvertygande det låter. Så matt individens vittnesmål förefaller däremot, så matt, att den bättre under rättade börjar tvifla på sitt eget omdöme. —

Slottskommandanten, som aldrig ens med en tanke varit sin hustru otrogen, måste timal tala och försvara sig, innan han kunde öfvertyga henne, att till och med »hela världen» ibland misstager sig.

En resultatlös och otillfredsställande förklaring följde mellan slottskommandanten och häradshöfdingen. Hur hade det grundlösa pratet uppstått? Ingen visste det.

Härads höfdings hustrus uppträdande hade aldrig öfverskridit gränserna för konvensansens fordringar, och aldrig hade mellan henne och hennes man rest sig skuggorna af någon skiljaktighet.

Härads höfdingen flyttade till annan ort. Men det gick med honom som med mannen i sagan om den elaka tomtens; det ofattbara spöket af detta »on dit» följde troget med. Öfverallt hvar härads höfdings sköna fru visade sig, hette det snart: »Det är den och den, om hvilken man säger det och det.» Till och med hennes vänner och väninnor, personer, som hon känt nästan hela sin lifstid, blefvo ej oberörda af detta prats gift. »Nå-

gon sanning ligger väl ändå alltid till grund», sade somliga. »Af ingenting blir ingenting,» sade andra. »Sådan skada, vid en kvinna, som varit föremål för prat, häftar alltid något kvar.»

Föremålet själf led och teg. Men hon blef människoskygg och bitter.

Lika litet som hon, förmådde slottskommandanten von. S. helt och hållet skaka af sig det giftregn, som fallit på honom. Vid alla tillfällen trodde han sig möta anspelingar, ett maliciöst leende eller ett skyggt undvikande. Och om han då brusade upp, gjorde han först saken riktigt pinsam.

Hans känsliga sinne led därunder mer än någon trodde.

På detta sätt var två rättskaffens människors sinnesfrid störd, kanske för alltid. Lätt skjuter lättsinnets frö upp, och dess skörd är bekymmer. Likväl visste ingen någon skuld med sig. Man hade ju bara pratat *helt oskyldigt*.

Inom den utsatta tiden

för

Iduns stora pristäfpling,

hvilken utgick den 15 dennes, inkommo ej mindre än 305 täftingskrifter. Denna höga numerär har för Redaktionen inneburit ett glädjande vittnesbörd om, att intresset för den utlysta täftingen varit lifligt och allmänt.

Om det stora följetongspriset å 500 kr. täfta 23 skrifter. 87 uppsatser falla under andra gruppen: kortare skisser eller berättelser. Fåtaligare är deltagandet i den tredje täftingen: en uppsats i ämne, rörande kvinnan eller hemmet. Här ha endast 27 tagit upp striden. Skalderna och skaldinnorna äro som oftast flertalet eller 98 stycken. Af förlagslister till porträtt räkna vi 68. Två »täftingskrifter» af ett mera »kuriöst» innehåll ha vi ej kunnat inrubicera under någon af grupperna.

Redaktionens och prisnämndens mödosamma och ansvarsfulla arbete med genomläsandet och bedömandet af allt det ingångna tar nu omedelbart sin början, men det torde helt visst bli af den vidlyftiga art, att vi ej ännu kunna bestämdt förutsäga, när det kan vara afslutadt. Att ingen möda skall sparas att, så mycket som ställer sig förenligt med ett samvetsgrannat afvägande, påskynda det, där om kunna våra ärade läsarinna vara fullt vissa.

Stockholm i augusti 1890.

Redaktionen.

Återskänkt.

Skiss af *Mathilda Roos*.

(Slut från föreg. n:r.)

Ja, sådant kan man säga åt dem som varit lyckliga under sitt lif — åt mödrar, som få behålla sina små, hustrur, som icke beröfvats sina män, åt kvinnor, hvilka icke ständigt måste kämpa mot fattigdom och försakelse. Men det var en grymhet, en orimlighet att säga det åt henne! Allt hvad hon lidit skulle då vara meningslöst, allt hvad hon älskat ett gäckeri! Om fröken Gillberg hade rätt, kunde man då

tänka sig något ömkligare, löjligare, uslare än hennes lif? Kämpa, lida, älska, skiljas åt för att slutligen — tillintetgöras . . .

Hon vred sina händer, gick af och an med häftiga steg och talade halfhögt för sig själf. Denna råge på hennes smärta, detta hemska tvifvel midt i sorgen förvirrade och upphetsade henne, så att hon tyckte sig nära vansinnets gräns. Till slut orkade hon icke längre tänka. Hon kände blott en omätlig sorg, en dof, ihållig smärta. »Icke mera återse henne», mumlade hon ett par gånger, i det hon ånyo sjönk ned på pallan vid Signes bädd och gömde ansigtet i händerna.

Efter en stunds förlopp såg hon upp; hennes blickar föllo då på bibeln, som låg på nattduksbordet. Hon grep den häftigt och började läsa. Darrande af ifver vände hon bladen och genomgick den ena efter den andra af de heliga berättelserna. Hvar hon läste, från hvarje sida, ja, från nästan hvarje rad, strömmade mot henne hoppet om uppståndelse; hon kände, att för alla dessa stora andar, hvilka själsstrider skrifterna förtälja oss, hade hoppet därom varit ett axiom, en hörnsten, utan hvilken hela deras tros byggnad skulle falla i spillror.

Men hon kunde ej tvinga sitt oroliga sinne till lugn. Då och då kommo liksom fläktar af frid susande genom hennes själ; med tårar i ögonen upprepade hon verser ur bibeln, hvilka vaggade de bittra tankarne till ro, och då föreföll det henne, som om den gamla, sköna föreställningen om ett återseende ånyo ville vakna. Men hennes inre var förgiftadt; för hvarje gång lugnet ville återkomma, tyckte hon sig höra fröken Gillbergs ord: »det där är fabler, ingenting annat, mycket vackra och poetiska, men fabler» . . .

Men hur kunde fröken Gillberg egentligen veta, att det var fabler, hur kunde hon veta mera än alla dessa tusende, som lefvat och dött i tron på sanningen af Guds ord?

Ack, fröken Gillberg hade läst så mycket lärda böcker, varit med om så många kongresser, hållit föredrag, talat med ryktbara professorer, skulle hon icke ha reda på hvad hon sade? Skulle hon ha yttrat sig så bestämdt, om hon verkligen icke hade grundade skäl därtill? Och fröken Gillberg var en god människa, hon hjälpte fattiga, hon hade skaffat lilla Signe friplats i skolan, säkert skulle hon ej ha velat bedröfva någon människa, om det icke varit för att upplysa henne om sanningen . . .

Frun återtog sin läsning, ännu ifrigare och mera upprörd. Hon hade ej ro att läsa länge på samma ställe, hon vände oupphårligt bladen och genomögnade raderna, liksom drifven af en hemlig aning, att hon måste söka, ända tills hon fann något, som skulle gifva henne kraft att bära sorgen.

Så fick hon upp 2:dra Korintherbrevets 15 kapitel, och hon hade icke läst mera än några verser, förrän öfver hennes ansikte spred sig ett annat uttryck, ett uttryck af hopp och lif, som kom de nyss så matta och dysra ögonen att glänsa till. Ett par gånger genomläste hon hela kapitlet, och då hon kom till orden: »vore icke Kristus uppstånden, så vore vår predikan fåfång . . . så vore vi de uslaste bland människor», stannade hon och upprepade dem flere gånger, liksom hade hon velat bränna in dem i sitt medvetande.

Då hon för andra gången slutat kapitlet, såg hon upp, sammanknäpte händerna öfver bibeln och satt en lång stund med hufvudet bakåtlutadt och ögonen slutna, försjunkna i tankar . . .

Ja, här fans någon, hvilken liksom hon,

Iduns Uträttningsbyrå

ombesörjer genom fullt kompetenta personer uppköp i alla möjliga branscher gratis åt Iduns abonnenter och för uppdrag åt andra mot en obetydlig ersättning. Alla saker skickas mot efterkraf och få, när varans art sådant medgifver, returneras (dock genast) mot fraktkostnaden. Dubbelt porto torde medsändas. [1349]

Kunglig Hofleverantör Otto Gillbergs

Etui- & Pertföljfabrik,
Specialaffär för alla finare arbeten i läder, plysch, sammet och siden etc.
36 & 38 Hamngatan 36 & 38.
Telefon 49 70.

Rekommenderar sina tillverkningar af alla slags Etui, Portmonnäer, Plånböcker, Portföljer, Damväskor, Sy- & Smyckeskrin m. m., i vackra mönster.
Montering af Tapesseriarbeten.

Infattar Akvareller, Fotografier och Planscher i rammar med passepartout eller kartonger.

Ramlister till billiga priser.

Obs. Fullständigt snickeri i fabriken.
Gods varor. Egen tillverkning.
Billiga priser. [2273]

Sex för femton!

Till det otroligt billiga priset 2,50 säljer jag, när minst 1/2 dussin tages, en ny sorts hemstickade extra prima Trikotkläder för 3-7 års gossar. Som antagligen ett mycket stort antal beställningar kommer att ingå, förbehåller jag mig 14 dagars leveranstid.
A. Williamson, Vesterlångg. 57, 1 tr. [1936] Stockholm.

OBS! LUDV. AXELSONS Guld-, Silfver- & Nysilfvermagasin. St. sort. lager t. allra lägst möjl. pris. Förlofningsring. af brukl. storl. på lager. Rep. o. omförsilfring. utf. utmärkt väl och bill. Äkta stenar, guld och silfver uppköpes. [2219] 85 Vesterlånggatan 85, telefon 65.

Hvarje husmoder,

som sätter värde på att vid hembakning erhålla goda småbröd och tårter, spis- och knäckebröd, olika sorters limpor, olika slags karameller och glace samt god jäst m. m., m. m. bör insända 75 öre i frimärken till C. O. Ekblad & Comp:s bokhandel i Vestervik, då portofritt erhålles en tillförlitlig Sats-bok för nämnda ändamål. [2167]

Adolf Bonniers förlag:
Rådgifvare för husmödrar.
En samling råd och upplysningar för hemmet och hushållet. Bearbetning från tyskan af O. H. D. Med 68 upplysande träsnitt. Pris 3: 50, inb. 4: 50.

"Bort,

elaka myggor! får enhvar orsak utropa under denna årstid, då de plågsamma myggen blifva för efterhängsna.

Den kläda, som förorsakas af myggor och flugbett samt sting af andra insekter, försvinner genom ett utmärkt och billigt medel jag härmed erbjuder. Insänd endast 65 öre så erhålles en profsk franko. [2331] - John Fröberg, Finspong.

27 december

är 3:dje dragningen i Kulturhistoriska Föreningens lotteri på konst-, industri- och slöjdföremål. Lotteriet omfattar 10,000 vinster, värda 175,000 kr., och med hufvudvinster af 2,500, 2,000, 1,500 och 1,000 kr. värde. Lottsedlar till 2 och 3 kr. säljas i alla boklädör. [1939]

Billigast af alla.

För en ny konkursmassas räkning realiseras:
1,000 st. Celuloidkragar som kostat 0,60 nu 0,25
2,000 par Damstrumpor > > > 0 30
1,700 st. Barnkoftor
hemstickade > > 4,50 > 2,50
1,450 > hellylle-Tricot kläder 3-9 år > > 7,- > 3,75
2,000 > ext. r:a Damkoftor, hemst. > > 9,50 > 5,-
1,600 > ext. r:a Mansrocker hemstickade > > 10,- > 5,50
600 > Germania d:o hemstickade > > 6,- > 3,75
1,200 > Extra r:a damvästar, hemst. > > 4,50 > 2,50
600 par halfylle Diagonalbyxor > > 2,75
400 > hellylle-Chewiothbyxor, Norrk. > > 4,50
1,000 m. korderoj dubb. br.
hellylle > > 7,- > 4,20
8,000 > fin-fint klädningst. > > 0,80 > 0,63
2,000 > halfylle diagonal (det starkaste byxtyg som finnes) i endast moderna mönster > > 0,95
2,000 st. Stanleys-Skjortor (dessa äro de finaste och mest praktiska sommaren 1890 kommer att bjuda på i skjortväg) > > 2,-
200 dussin näsdukar > > 1,50
400 par Kronkorderoj-byxor > > 2,75
900 meter Kronkorderoj > > 0,90
1,800 st. hemstickade Tricotkläder 3-6 år (ny sort) > > 2,50
1,100 > Imit. Jäger-Tröjor till 1,10, 1,25 1,50
1,400 par > Jäger-Kalsonger > 1,10, 1,25 1,50
2,000 st. Extra r:a hemväfda Förklädstyg 0,50
600 dus. r:a helleinne Téservetter med röd bård och fran > > 2,50
200 > Hemväfda ext. r:a fällade Borås-Näsdukar coul. > > 2,25
1,700 st. Extra fina hemstickade Flickklädningar 3-6 år > > 3,50
Profver endast då 20 öre bifogas.
A. Villiamsson, Stockholm.
Vesterlånggatan 57, 1 tr. upp. [2018]

Seltersvattenapparat,

på hvilken man för 20 öre erhåller 4 flaskor seltersvatten.
Pris med alla tillbehör kr. 5, pulfver 20 öre pr sats.
Expeditas t. landsorten mot efterkraf. Emballage 50 öre.
Emil Uddenbergs Bosättningsmagasin,
11 Brunkebergstorg 11, Stockholm. [2354]

Banyuls-Trilles.

Ett apitigifvande, magstärkande vin, afsedt för convalescenter och svaga personer i allmänhet.
Rekommenderadt af många hrr läkare.
Pris för butelj kr 3: - hos **Högstedt & Co.,** Stockholm, 32 Regeringsgatan. [2327]

S:t Galmier, nytt läskvatten,

tillverkningen under kontroll af hr professor med. d:r S. Jolin.
Bryggeri-Aktiebolaget Sveas Mineralvattenfabrik, Bergsgatan 28.

Bell telefon 11 97. Allm. telefon 64 77.
S:t Galmier, det på kontinenten, isynnerhet i Frankrike, mest använda läskvattnet är förordadt af svenske läkare och rekommenderas som en lätt och helsosam dryck på grund af nedan stående:
Utdrag ur protokoll vid Svenska läkaresällskapets sammanträde den 27 maj 1890.

§ 6. Hr Sondén omnämde, att artificiellt S:t Galmier-vatten af fabriken Svea införts i marknaden, och förordade dess användning såsom läskedryck i stället för de allt för mycket använda biliner- och vichyvattenen. Dessa starkt alkaliska vatten kunde svårigen vara lämpliga att förtära i de mängder, som mången, ej minst i Stockholm, plägade göra, och det skulle, enligt hr Sondéns tanke, vara vida nyttigare att såsom läskedryck förtära sådant vatten som S:t Galmier, hvilket också på kontinenten erhållit vidsträckt användning i detta hänseende. Rätt utdraget betygas M. Sondén. [2301]

Carl Johansons Möblerings-affär,

[2306] 45 Drottninggatan 45, en tr. Stor utställning af Möbler i moderna och antika mönster.

meddelar Lifförsäkring och Lifräntor. [2322] Hufvudkontor: 28 Drottninggatan 28.

Smedman den äldres Handels-Skola,

Stockholm, Stortorget 16. Allm. telefon 21 77.
Undervisning i alla merkantila ämnen samt levande språk. Anmälningsstid kl. 1/2 10-2.
Söndagslektioner från början af oktober.
Dugliga biträden erhållas från skolan. Revisioner och bokföringar verkställas.
Obs! Å bref anhålles om fullständig adress. [2317]

GUSTAF HOLMBLOM
KAPP-FABRIK
38 Vesterlånggatan 38
Nedra botten, 1 o. 2 tr. upp. [1852]

På Wilhelm Billes förlag:
Huru männen fria.
Den ödesdigra frågan med dess svar af Agnes Stevens.
Pris 2: 25. [1736]

Bärviner, Bärsafter och Ättika af **Liljeholmens Vinfabriks** prisbelönta tillverkningar försäljas hos hrr specerihandlande. Se Idun för fredagen den 25 april.
Viner och safter försäljas på hel- och halfbutelj, tredubbel ättiksprit på större flaskor, alla försedda med etiketter, innehållande fabrikenas namn. [1896]

Klädningsstyger
Profver kostnadsfritt. Rekviritioner fraktfritt.
OB S. Modällansöcker & följde profverna.
FR. MARCUS
Konstl. Hofleverantör.
STOCKHOLM. [1735]

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris — enligt öfverenskommelse mellan Redaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

enligt öfverenskommelse mellan Bedaktionen och de flesta af Iduns annonsörer.

Hänvisen till annonserna i Idun, erhållen i billigaste pris —

F. W. BILLES Bryggeri
 6 Olofsgatan 6
 rekommenderar sina tillverkningar af
 Bayerskt öl, Pilsener öl,
 Export-öl, Iskällardricka.
 Telefon: Allmänna 46 27. Bell 7 53. [2104]

Äkta Haarlemska Blomsterlökar.
 Katalog gratis och franko.
 Nyhet för säsongen:
Arvid Ödmann
 hyacinth, mörkröd, praktblomma.
 Äkta persiskt insektpulver.
 Makarts-buketter, Blomstergödning för krukväxter, Hyacinthglas,
 Blomstersprutor m. m., billigast hos
Sellberg & C:i,
 Fröhandlare, 1 Öfre Munkbron, Stockholm. [2409]

Endast under juli och augusti
 bortslumpas för tillverkarens räkning till nedanstående oerhördt billiga priser.
 Cirka 1,800 st. helle hemväfda 1:ma filtschalar, som kostat 6,00 nu 4,50
 (vigt 1,275 kilo = 3 skålp. finnas i brun, ljusgrå, mellangrå och mörkgrå färg.
 2,000 st. helle hemväfda extra 1:ma filtschalar, som kostat 7,50 nu 5,50
 (vigt 1,488 kilo = 3 1/2 skålp.; färger lika med ofvanstående).
 1,000 st. ylle mörkgrå sängfiltar med bärd som kostat 5,00 nu 3,25.
 1,000 » » » » » » » 5,75 » 4,00.
 500 » » ljusgrå » » blå » » 6,50 » 5,25.
 500 » » » » » » » 7,50 » 6,60.
 500 » » » o. grequebård » » 9,00 » 7,50.
 500 » » brunfasonerade » » » 12,00 » 8,50.
 Alla varorna äro hemväfda, af bästa ull och i fullkomligt äkta färger. Ärade
 kunder ombedes att ofördröjligen insända rekvisition, emedan denna realisation
 bestämdt upphör 1 september.
A. Williamsson, Stockholm.
 Vesterlånggatan 57. [2150]

Största sortiment
 af
Tvål,
 Essencer,
 Eau de Cologne
 m. m. hos
C. F. Dufva
 41 Drottninggatan 41 [2340]

Kuverter!
 För vinnande af utrymme realiseras
 under denna och nästa månad ett större
 parti Kuverter af flere olika kvalitéter
 och storlekar, i poster om 200 st. till
 50 öre. **CARL MARTELL,**
 Stortorget 3. [2312]

KARL ERIKSSON,
 Medalj i
 Stockholm
 1866.
 Köpenhamn
 1872.
 Wien 1873.
Perukmakare,
 (etablerad 1860).
STOCKHOLM
 52 Vesterlånggatan 52
 Specialité:
 Peruker för damer och herrar.
Fru Erikssons damfrisering verk-
 ställer Kamning och arrangerar
 Brudklädsel.
 Allm. tel. 24 18. [2170]

Äkta
Haarlemska Blomsterlökar
 billigast och
 bäst
SVENSONS
 Fröhandel
 17 L:a Nygatan 17
 Priskurant ut-
 kommer i da-
 garne och sän-
 des på begäran
 gratis. [2316]

SUCHARD.
 20 Guld- och Silfvermedaljer. Suchard's Chocolad.
 Erkänt utmärkt kvalitet.
 Samtliga Suchard's Chocolader äro
 garanterade ren Cacao och socker utan
 tillsats.
 Suchard's Praliner, Gianduja,
 Noisettes, Nougatines och andra
 dessertchocolader rekommenderas.
 Ärade konsumenter meddelas, att
 fordna paket, Pure Pâte, osöckrad
 chokolad med blå etikett, numera
 säljas i kiloförpackning med rödrutigt
 omslag, bärande fabriksmärket. Detalj-
 priset pr 1/5- och 1/4-kilokaka är 50 öre
 och 1 kr. Kvaliteten har ej under-
 gått någon förändring. [1342]

Fabriksmärke.

SUCHARD.
Dufnäs Nya Tvättinrättning.
Obs.! Tvättar endast för hand i förening med lufttorkning-
 Tvättkläderna hentas och återställas gratis efter till-
 sägelse på Kontoret, Birger Jarls Bazar vid Norr-
 malmstorg. Allm. telefon 85 19. [2135]

Prisbelönade
SVENSKA STICKMASKINER
 40 Drottninggatan 40.
 Se vidare annonsen i månadens första nummer! [1922]

LARS MONTÉNS
Neutrala Kärntvål till ylletvätt, och
Oleintvål till linnetvätt användes lämpligast sålunda:
 1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsätts un-
 der omröring 20 à 25 liter ljunt vatten; i denna utspädda lösning ned-
 doppas plaggen, hvarest de på vanligt sätt genom gnidning rengöras.
 Finnes hos de flesta specierhandlare samt i mina butiker: [2129]
 N:r 19 Stora Nygatan N:r 29 S:t Paulsgatan.

Hvita varor!
 Dukar och Serveter
 i damast, jaquard och dräll,
 Handduksväfnader,
 Lakan- och Örngåtts-Lärfter
 samt
 Bomullsväfnader till underkläder.
 Ofvannämnda artiklar finnas i stort urval.
 Profver och prisuppgifter sändas fritt till landsorten.
 I staden boende personer kunna per telefon begära profver å
 alla artiklar i mitt magasin, då ett ombud snarast skall infinna sig
 för att förevisa desamma och upptaga order.
 De svenska *linnevarorna* äro hufvudsakligast från Almedahls
 fabriks-aktiebolag i Göteborg och handväfverierna i Vestergötland
 och Halland.
 De svenska *bomullsväfnaderna* från Holmens Bolag och
 Väfveri-aktiebolaget (Tuppen) i Norrköping.
 Af utländska bomullsväfnader finnas utvalda kvalitéter, hvilka i
 utseende och känsel likna linne, tillverkade af rundtrådiga, hårdtvin-
 nade garner och särdeles omtyckta för sin hållbarhet och smidighet.
K. M. LUNDBERGS Bosättningsmagasin
 N:r 7 Storkyrkobrinken N:r 7. [2227]

Juvelerare L. LARSON & C:o, Stockholm: Jakobstorg 1. Göteborg: Ö. Hamngat. 42. [2235]